

خوب و بد گازوئیل سه‌نرخی

ارزیابی طرح جدید دولت برای سوخت

طرح سفرنرخی شدن گازوئیل در ایران، که ظاهراً در هفته‌های اخیر تصویب شده است، یکی از جدیدترین اقدامات دولت برای مدیریت مصرف سوخت، کاهش قاچاق و بهینه‌سازی تخصیص یارانه‌ها به شمار می‌رود. این طرح با ایجاد سه سطح قیمتی شامل نرخ سهمیه‌ای، نیمه‌یارانه‌ای و آزاد طراحی شده است تا مصرف گازوئیل که سوخت کلیدی در بخش‌های حمل‌ونقل، کشاورزی و صنعت است را هدفمند کند. با این حال، این سیاست با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی ایران، چالش‌ها و فرصت‌های متعددی را به همراه خواهد داشت.

یکی از مهم‌ترین نقاط قوت این طرح، پتانسیل آن برای کاهش قاچاق سوخت است. ایران به دلیل یارانه‌های سنگین سوخت، سالانه با خروج غیرقانونی حجم قابل‌توجهی گازوئیل به کشورهای همسایه مواجه است؛ جایی که قیمت گازوئیل در بازار آزاد چندین برابر نرخ یارانه‌ای است. سیستم سفرنرخی با افزایش هزینه سوخت برای مصرف‌کنندگان غیرمجاز، انگیزه قاچاق را کاهش می‌دهد و منابع ملی را حفظ می‌کند. همچنین، این طرح با تخصیص هدفمند یارانه‌ها به گروه‌های نیازمند مانند رانندگان ناوگان حمل‌ونقل عمومی و کشاورزان، عدالت در توزیع منابع را تقویت می‌کند. استفاده از فناوری‌های نظارتی پیشرفته، مانند سیستم سپهان و GPS، امکان رصد دقیق مصرف سوخت را فراهم کرده و شفافیت را افزایش می‌دهد. این ابزارها با ثبت پیمایش واقعی و اسناد حمل‌الکترونیکی، می‌توانند از سوءاستفاده جلوگیری کنند. علاوه بر این، تشویق به مصرف بهینه سوخت از طریق نرخ‌های بالاتر برای مصرف مازاد، می‌تواند به کاهش مصرف کلی گازوئیل و بهبود پایداری منابع انرژی کمک کند.

با وجود مزایا، این طرح با چالش‌های جدی مواجه است. اولین نقطه ضعف، عدم شفافیت در جزئیات اجرایی است. تا امروز نرخ‌های دقیق نیمه‌یارانه‌ای و آزاد، میزان سهمیه‌ها، و نحوه تخصیص آن‌ها به‌طور کامل اعلام نشده است. این ابهام می‌تواند اعتماد عمومی را تضعیف کرده و مقاومت اجتماعی را افزایش دهد. پیچیدگی اجرایی نیز یکی دیگر از نقاط ضعف است. اجرای این طرح نیازمند زیرساخت‌های دیجیتال قوی، هماهنگی بین دستگاه‌ها، و نظارت گسترده است. در مناطق دورافتاده یا برای ناوگان قدیمی، این زیرساخت‌ها ممکن است ناکارآمد باشند. همچنین، افزایش هزینه سوخت، به‌ویژه در نرخ آزاد، می‌تواند فشار اقتصادی بر بخش‌های وابسته به گازوئیل مانند حمل‌ونقل و کشاورزی وارد کند. این موضوع، با توجه به تورم بالا در ایران، می‌تواند اثرات منفی گسترده‌ای داشته باشد. در نهایت، تجربه‌های گذشته مانند اصلاح قیمت بنزین در سال۱۳۹۸ نشان می‌دهد که افزایش قیمت سوخت می‌تواند به نارضایتی اجتماعی و حتی اعتراضات منجر شود، به‌ویژه اگر اطلاع‌رسانی ضعیف‌باشد.

از منظر اقتصادی، سفرنرخی شدن گازوئیل می‌تواند فشار بر بودجه دولت را کاهش دهد. یارانه‌های سنگین سوخت، سالانه میلیاردها دلار هزینه به دولت تحمیل می‌کنند. با تخصیص هدفمند یارانه‌ها و فروش سوخت با نرخ‌های بالاتر به مصرف‌کنندگان غیرضروری، دولت می‌تواند منابع مالی را به بخش‌های دیگر مانند زیرساخت یا خدمات عمومی هدایت کند و کاهش کسری بودجه دولت تا حدودی باعث امکان کنترل تورم شود. همچنین، این طرح می‌تواند درآمد جدیدی از طریق فروش گازوئیل با نرخ آزاد ایجاد کند. در بخش اجتماعی، این سیاست می‌تواند عدالت در توزیع یارانه‌ها

را تقویت کند، زیرا گروه‌های هدف مانند رانندگان فعال و کشاورزان همچنان از نرخ یارانه‌ای بهره‌مند می‌شوند. از منظر زیست‌محیطی، تشویق به مصرف بهینه سوخت می‌تواند انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهد، که با توجه به آلودگی هوای شهرهای بزرگ ایران، امری مثبت است. با این حال، تبعات منفی این طرح قابل توجه است. در حوزه اقتصادی، افزایش قیمت گازوئیل می‌تواند هزینه‌های حمل‌ونقل و تولید را بالا ببرد، زیرا گازوئیل سوخت اصلی ناوگان کامیون‌ها، اتوبوس‌هاوماشین‌آلات کشاورزی است. این امر به افزایش قیمت کالاهای اساسی، از مواد غذایی گرفته تا محصولات صنعتی، منجر شده و تورم را تشدید می‌کند. در شرایطی که خانوارهای ایرانی با فشارهای اقتصادی ناشی از تورم و کاهش قدرت خرید مواجه‌اند، این افزایش هزینه‌های می‌تواند معیشت اقشار کم‌درآمد را تهدید کند. در حوزه اجتماعی، نارضایتی عمومی یکی از بزرگ‌ترین خطرات است. تجربه‌های گذشته نشان داده که افزایش قیمت سوخت، به‌ویژه بدون بسته‌های حمایتی یا اطلاع‌رسانی مناسب، می‌تواند به اعتراضات گسترده منجر شود. اعتصاب کامیون‌داران در سال‌های گذشته نمونه‌ای از این واکنش هاست. همچنین، عدم اعتماد عمومی به سیاست‌گذاری‌های دولت، که ریشه در تجربه‌های ناکام قبلی دارد، می‌تواند پذیرش این طرح را دشوار کند. از سوی دیگر، اگر نظارت کافی اعمال نشود، ممکن است سهمیه‌های یارانه‌ای در بازار آزاد فروخته شود و به قاچاق غیرمستقیم و فساد دامن بزند.

موفقیت این طرح به عوامل متعددی بستگی دارد. نظارت مؤثر با استفاده از فناوری‌های دیجیتال، اطلاع‌رسانی شفاف، و ارائه بسته‌های حمایتی برای اقشار آسیب‌پذیر از عوامل کلیدی موفقیت هستند. اجرای تدریجی طرح، مثلاً با شروع از ناوگان حمل‌ونقل عمومی، می‌تواند مشکلات را شناسایی و اصلاح کند. با این حال، موانع جدی نیز وجود دارد. ضعف زیرساخت‌های نظارتی در برخی مناطق، فشار اقتصادی موجود، و احتمال مقاومت اجتماعی، موفقیت طرح را تهدید می‌کنند. با توجه به تجربه اصلاح قیمت بنزین در سال۱۳۹۸، که به اعتراضات گسترده منجر شد، احتمال موفقیت این طرح بدون ا قناع عمومی و حمایت‌های مالی، متوسط تا پایین است. شاخص‌های موفقیت شامل کاهش قابل توجه قاچاق سوخت، ثبات قیمت کالاهای اساسی، و عدم بروز ناآرامی‌های اجتماعی است. برای افزایش شانس موفقیت، دولت باید اقدامات زیر را در نظر بگیرد:

نخست، اعلام شفاف نرخ‌ها، سهمیه‌ها و معیارهای تخصیص قبل از اجرا برای کاهش ابهام.

دوم، ارائه بسته‌های حمایتی مانند یارانه نقدی یا افزایش سهمیه برای رانندگان و کشاورزان به‌منظور کاهش فشار اقتصادی.

سوم، اجرای آزمایشی طرح در یک منطقه یا بخش خاص برای شناسایی مشکلات، چهارم، تقویت زیرساخت‌های نظارتی برای اطمینان از عملکرد سیستم‌های GPS و اسناد الکترونیکی. در نهایت، اطلاع‌رسانی گسترده از طریق رسانه‌ها برای توضیح مزایای طرح و کاهش نگرانی‌های عمومی ضروری است.

طرح سفرنرخی شدن گازوئیل در ایران، اگر چه با اهدافی مانند کاهش قاچاق و بهینه‌سازی یارانه‌ها طراحی شده، با چالش‌های جدی مواجه است. نقاط قوت آن شامل کاهش قاچاق، عدالت در توزیع یارانه‌ها، و تشویق به مصرف بهینه است، اما نقاط ضعفی مانند عدم شفافیت، پیچیدگی اجرایی، و ریسک نارضایتی اجتماعی می‌تواند موفقیت آن را به خطر بیندازد. تأثیرات مثبت شامل کاهش فشار بر بودجه دولت و بهبود پایداری زیست‌محیطی است، اما تبعات منفی مانند افزایش تورم و نارضایتی عمومی قابل توجه هستند. موفقیت این طرح به شفافیت، نظارت قوی، و حمایت از اقشار آسیب‌پذیر بستگی دارد. بدون این اقدامات، احتمال بروز تبعات منفی اقتصادی و اجتماعی بالاست.

تیتریک HEADLINE ONE

تکرار تجربه برجام

بررسی دور پنجم مذاکرات ایران و آمریکا و مصاحبه اخیر عراقچی

▼ هزارتوی گفت‌وگو

مذاکرات ایران و آمریکا پس از یک دوره تنش، در حالی برگزار می‌شود که ایالات متحده سیاست فشار حداکثری خود را کنار نگذاشته است. آن‌ها یک روز قبل از برگزاری گفت‌وگوها، تحریم‌های جدیدی این بار بر بخش ساخت‌وساز ایران اعمال کردند؛ سیاستی که مورد اعتراض ایران نیز قرار دارد. آن‌ها همچنین در هفته‌ای که گذشت، جنگ را به سطح رسانه‌ها کشاندند و تلاش کردند که از این سمت به تهران فشار وارد کنند. این تلاش‌ها و صحبت‌های متناقض اگرچه می‌توانست به روند دیپلماتیک شکل گرفته میان تهران و واشگتن آسیب بزند اما ایران یک فرصت دیگر به این گفت‌وگوها داد تا پنجره دیپلماسی بسته نشود. درحالی‌که فشار از داخل برای تعطیلی مذاکرات به دلیل اظهارات و سیاست آمریکایی‌ها وجود داشت اما همچنان این روند با تسهیل‌گری ونقش آفرینی موثر عمان در جریان است.

▼ منطق برجام هنوز کار می‌کند

وزارت امور خارجه کشورمان بارها بر این موضوع تأکید کرده است که فرمول یا منطق بر جام، تنها راه رسیدن به توافق با جمهوری اسلامی ایران است. این مسئله پنجشنبه و ساعاتی قبل از سفر هیئت ایرانی به رم، توسط عراقچی در گفت‌وگوی ویژه خبری نیز تکرار شد. مواردی که می‌توانیم آن‌ها را به عنوان موضع تهران در مذاکرات در نظر بگیریم. منطق یا فرمول بر جام به معنای اعتمادسازی ایران در مورد برنامه هسته‌ای خود در برابر رفع تحریم‌های طرف مقابل است. عراقچی در گفت‌وگوی ویژه خبری با اشاره به پیشرفت‌های صنعت هسته‌ای در ایران و منطقی نبودن بازگشت به شرایط بر جام پس از ۱۰ سال، درباره منطق این توافق گفت: «منطق برجام این بود که ایران اقدام می‌کند به اعتمادسازی در خصوص برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خودش و در مقابلش آنها تحریم‌ها را برمی‌دارند. این منطقی بود که آن موقع وجود داشت، بنا اینطور بود که ایران از حق خودش نمی‌گذرد و به برنامه هسته‌ای خودش ادامه می‌دهد، غنی‌سازی ادامه پیدا می‌کند، ولی قبول می‌کند که یکسری اقدامات اعتمادساز را بپذیرد؛ مثلاً یک محدودیت‌های زمان دار نه دائمی. محدودیت‌های زمان دار را پذیرفتیم یکسری نظارت‌های بیشتر، شفافیت بیشتر که اگر کسی احیاناً تردیدی دارد یا سوال یا نگرانی دارد نسبت به اینکه نکند برنامه هسته‌ای ایران اهداف دیگری دارد، مطمئن شود که چنین نخواهد بود و در مقابل هم باید تحریم‌ها برداشته شود.» او ادامه داد: «این فرمولی بود که در برجام کار کرد و به نظر من این فرمول هنوز معتبر است. یعنی من فرمول دیگری را اصلاً نمی‌توانم تصور کنم الان هم نظر ما همان است ما از حقوق خودمان که نمی‌گیریم، برنامه هسته‌ای ما هم که باید ادامه پیدا کند به شمول غنی‌سازی ولی کماکان آمادگی داریم که اقدامات اعتمادساز را اتخاذ کنیم، اقدامات شفافیت‌ساز را اتخاذ کنیم و نظارت‌های بیشتر. ما که از ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای خودمان مطمئن هستیم بنابراین مشکل اصلی با نظارت‌های بیشتر، با شفافیت‌های بیشتر نداریم مگر اینکه بخواهند چیزهایی را خلاف بر عرف تحمیل کنند؛ بنابراین ما کماکان برای این قسمت آمادگی داریم و در مقابل هم انتظار داریم که تحریم‌هایی که ظالمانه علیه ما وضع شده رفع شود.»

▼ بافشاری بر غنی‌سازی

مسئله غنی‌سازی اگرچه در این دور از مذاکرات بیشتر و صریح‌تر مورد حمله رسانه‌ای طرف آمریکایی قرار می‌گیرد، اما محدود به این دوره از مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکان نیست. موضوع غنی‌سازی همواره مورد توجه طرف‌های

گروه خبر: پنجمین دور از مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در رم به پایان رسید. این دور از گفت‌وگوها حدود سه ساعت به طول انجامید و زیر سایه سنگین جنگ لفظی و رسانه‌ای دو طرف حول محور موضوع غنی‌سازی برگزار شد. استیو وینکاف، مذاکره‌کننده ایالات متحده حدود ساعت ۱۸ به وقت تهران محل مذاکرات در رم را به دلیل آنچه برنامه پروازی خوانده شد، ترک کرد و مذاکرات میان تیم‌های ایرانی و آمریکایی تا حدود ۳۰ دقیقه پس از اعلام خبر خروج او ادامه پیدا کرد. تقریباً ساعت ۱۹ بود که خبر ترک محل اقامت سفیر عمان در رم، از سوی هیئت‌های مذاکره‌کننده منتشر شد. مذاکره غیرمستقیم ایران و آمریکا ادامه پیدا خواهد کرد اما زمان و مکان آن هنوز مشخص نیست. عراقچی پیش از سفر به رم اعلام کرد که اصل سلاح هسته‌ای صفر مساوی با توافق است و با پافشاری بر غنی‌سازی صفر، توافقی وجود نخواهد داشت.

▼ خوش‌بینی محتاطانه

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان دقایقی بعد از اعلام پایان این گفت‌وگوها، در مصاحبه با خبرگزاری صداوسیما گفت: «می‌توانم بگویم دور پنجم یکی از حرفه‌ای‌ترین ادوار مذاکراتی بود که تاکنون داشتیم. ما یک بار دیگر موضوع و اصول جمهوری اسلامی ایران در خصوص مذاکرات را بیان کردیم. مواضع ما کاملاً روشن است و بر آن ایستادگی داریم. فکر می‌کنم الان درک بهتر و روشن‌تری از مواضع ما نزد طرف آمریکایی وجود دارد. آقای پوسسعدی وزیر خارجه محترم عمان در این دور تلاش کردند راهکارهایی برای رفع موانع موجود ارائه دهند و بتوان پیشرفت کرد. روی ایده‌های مختلف بحث شد و ایشان ایده‌هایی داشتند. قرار شد کار کارشناسی بیشتری در خصوص این ایده‌ها از سوی دو طرف صورت بگیرد.»

او ادامه داد: «ایده‌ها به پایتخت‌ها منتقل خواهد شد بدون اینکه تعهدی برای هیچ طرفی داشته‌باشد. بنای ما بررسی این راهکار جدید است که می‌تواند احتمالاً راهگشا باشد؛ با حفظ اصول و مواضع جمهوری اسلامی ایران. قرار است که دو طرف دیدگاه‌های خودشان را درباره این راهکارها ارائه دهند و سپس دور بعدی این مذاکرات تنظیم و اجرا شود. امیدوار هستم در دور بعدی اگر این راهکارها در پایتخت‌ها مورد توجه قرار بگیرد، بتوانیم وارد جزئیات شویم.» عراقچی تأکید کرد: «مذاکرات پیچیده‌تر از آن است که بخواهد با دو سه جلسه مسائل حل و فصل شود. همین که الان در مسیر معقولی قرار داریم، به نظر من یک پیشرفت است. امیدوار هستم که در یکی دو جلسه آینده، با توجه به برداشتن بهتری که نسبت به مواضع جمهوری اسلامی وجود دارد بتوانیم به راهکارهایی برسیم که قابل پیشرفت در مذاکرات باشد. هنوز در آن مرحله نیستیم اما ناامید هم نیستیم. به نظر ما توجه به بحث‌هایی که صورت گرفت و راهکارهایی که توسط عمان پیشنهاد شد برای رفع موانع، احتمال پیشرفت وجود دارد.»

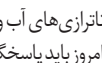
بدر البوسعدی، وزیر خارجه عمان نیز در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر) پایان دور پنجم گفت‌وگوها را اینگونه اعلام کرد: «پنجمین دور از مذاکرات ایران و آمریکا در رم با پیشرفت‌هایی هر چند نه قطعی به پایان رسید. ما امیدواریم که موضوعات باقیمانده روشن شود تا بتوانیم به سمت هدف مشترک، دست‌یابی به یک تفاهم پایدار و شرافتمندانه به پیش برویم.» وزرای خارجه ایران و عمان پیش از برگزاری مذاکرات غیرمستقیم، دیداری دو جانبه نیز داشتند. استیو وینکاف نیز صبح جمعه به وقت رم، با دیوید بارنیا رئیس موساد و ران در رم وزیر امور راهبردی اسرائیل ملاقات و گفت‌وگو کرد.

در بررسی مطرح شدن استیضاح عباس علی آبادی مطرح شد:

وزیر نیرو باید تیم خود را تغییر دهد

▼ استیضاح وزیر نیرو سیاسی صرف نیست

احمد بیگدلی، نماینده خدابنده در گفت‌وگو با هم‌میهن درباره جلسه نمایندگان و علی‌آبادی، تأکید کرد: «با توجه به شرایط جامعه بیشتر سوالات درباره ناترازی در حوزه‌های آب و برق بود. درست است

ناترازی‌های آب و برق زمینه تاریخی دارد و امروز و دیروز ایجاد نشده اما وزیر امروز باید پاسخگوی آن باشد. در اکثر موارد آقای وزیر قول پیگیری داد. «او با اشاره به اینکه ناترازی آب و برق به صنعت لطمه بسیاری وارد کرده است، افزود: «سرمایه‌گذار واقعی (نه سرمایه‌دار) می‌تواند سرمایه موجود را به واسطه سرمایه‌های خصوصی و دولتی به تولید سوق دهد. سرمایه‌گذار جایی می‌رود که حمایت از او وجود داشته باشد. سرمایه‌گذاران کلان و خرد روی سود عاقلانه و منطقی حساب می‌کنند. مردم ما عرق به سرزمین و تعصب روی ایران دارند. اما با وجود این اگر حمایتی وجود نداشته باشد سرمایه‌گذاری واقعی اتفاق نمی‌افتد. آب، برق و زیرساخت‌ها از جمله خدماتی است که باید از سوی دولت در اختیار سرمایه‌گذار قرار گیرد.»

بیگدلی با اشاره به اینکه ناترازی‌های یکی، دو هفته یا دو، سه سال به وجود نیامده که طی یک‌سال آن را بتوان رفع کرد، گفت: «باید اراده‌ای برای رفع آن وجود داشته باشد.»

او افزود: «۵۰ درصد حل ناترازی‌ها تخصیص اعتبار و بودجه است. ۵۰ درصد بقیه انگیزه و اراده است. اما اینکه بنشینیم و بگویم مردم من چکار کنم اعتبار ندارم که مشکل حل نمی‌شود. عملکردی که من از وزیر و اطرافیان

گروه خبر: شرایط قطع برق و کم‌آبی، همچنین بلاتکلیفی ناترازی‌های گسترده در حوزه نیرو بالاخره آقای وزیر را پای میز استیضاح کشاند. عباس علی‌آبادی سومین وزیری است که تیغ استیضاح بر گلویش سنگینی می‌کند. او در جلسه‌ای به سوالات نمایندگان پاسخ داد اما اینطور به نظر می‌رسد که جواب‌های علی‌آبادی قانع‌کننده نبوده است.

ابراهیم نجفی، نایب رئیس کمیسیون عمران مجلس پنجشنبه (اول خرداد ۱۴۰۴) از ارسال استیضاح وزیر نیرو با ۲۱ امضای به هیئت رئیسه خبر داد. او با انتقاد از قطعی‌های مکرر برق و ضعف مدیریت در حوزه انرژی، گفت: «این استیضاح به دلیل نداشتن برنامه مدون و عدم اجرای قوانین مصوب، مطرح شده است. متأسفانه قطعی برق باعث بروز مشکلات عدیده‌ای در حوزه‌هایی نظیر صنعت، آموزش، کشاورزی و سایر بخش‌ها شده است. این مشکلات ریشه در بی‌توجهی‌های گذشته دارد و همه تقصیرها متوجه وزیر فعلی نیست، اما انتظار مجلس و مردم این است که وزارت نیرو یک برنامه مشخص و مدون برای مدیریت این بحران ارائه کند.»

نایب رئیس کمیسیون عمران مجلس افزود: «برنامه هفتم توسعه که با پیشنهاد دولت و تصویب مجلس نهایی شده، این اختیار را به وزارتخانه‌ها داده است که بتوانند سالانه تا سقف ۱۰۰ میلیارد دلار به‌صورت ارزی و ۵۰۰ هزار میلیارد تومان به‌صورت ریالی با بخش خصوصی تفاهم‌نامه امضا کنند، به‌ویژه در حوزه انرژی؛ بنابراین راهکار قانونی فراهم بوده است.»

دلیلی ندارد که چنان انتظاراتی از گفت‌وگوها ایجاد کنیم که نرسیدن به آنها به منزله شکست تلقی و موجب ناامیدی شود. باید توضیحید که سطح انتظارات خود را معقولانه و روی زمین تعیین کرد. چنین تصویری که حیات و ممات ایران به این مذاکرات گره خورده است و باید شاهد آغاز جدیدی از روابط بین‌الملل باشیم، با واقعیت تطابق ندارد. این مهم است که خود را برای نتیجه مذاکرات متهم ندانیم و در پایان مذاکرات با هر نتیجه‌ای که باشد وحدت خود را پیرامون منافع ملی کشور حفظ کنیم.(پایان سرمقاله)

واقعیت این که حس عمومی مردم از نحوه رفتار ایالات متحده چنان است که گویی امروز را پیش‌بینی کرده بودند. در یک نظرسنجی معتبر از مردم تهران که حدود ۲۵ روز پیش انجام شد، در پاسخ به این پرسش که مواضع احتمالی به نتیجه نرسیدن مذاکرات را چه می‌اندیشد؟ ۴۲ درصد زیاده‌خواهی آمریکا و ۴۱ درصد مخالفت تندروهای داخلی و ۳۶ درصد هم اسرائیل را معرفی کرده بودند. ابیش از یک پاسخ می‌دادند)
ظاهراً این ارزیابی مردم از همان زمان مقرون به صحت بوده است. هرچند مردم و حکومت توانستند تندروهای داخلی را سرچای خود نبشانند، ولی کاری با زیاده‌خواهی آمریکایی‌ها نمی‌توان کرد؛ مگر حمایت از مواضع رسمی اعلام‌شده در این مورد خاص. همان نظرسنجی نشان می‌دهد مخالفان توقف فعالیت هسته‌ای ۶ برابر موافقان آن هستند و این تفاوت بسیار زیادی است. درهر حال، امیدواریم این تنش‌های گفتاری نیز زودتر حل و توافق حاصل شود.